

- на дружество, което действа като купувач при продажбата на предприятието и което не е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятието, е установено във Финландия,
 - на дружество, което действа като купувач при продажбата на предприятието и което е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятието, не е установено във Финландия,
 - на дружество, което действа като продавач при продажбата на предприятието и което не е установено във Финландия, като дружеството, предмет на продажбата на предприятието, е установено във Финландия
 - на дружество, което действа като продавач при продажбата на предприятието и което е установено във Финландия, а дружеството, предмет на продажбата на предприятието, не е установено във Финландия?
- 2) От значение ли е по делото, че застраховката покрива само данъчната отговорност, възникнала за дружеството, предмет на продажбата на предприятието, преди извършването на продажбата на предприятието?
- 3) От значение ли е по делото дали предмет на продажбата на предприятието са акциите или дял от дейността на дружеството, предмет на продажбата на предприятието?
- 4) В хипотезата, при която предмет на продажбата на предприятието са акциите на дружеството, предмет на продажбата на предприятието, от значение ли е фактът, че поетите от продавача ангажменти спрямо купувача, се отнасят само до обстоятелството, че купувачът е собственик на продадените акции и че спрямо тях не са налице претенции на трети лица?

⁽¹⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 8 февруари 2018 г. — A/
Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Дело C-89/18)

(2018/C 142/44)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Отговорник: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли — в случай че са въведени „нови ограничения“ за събиране на семейството по отношение на съпрузи, които ограничения *prima facie* нарушават клаузата „standstill“ по член 13 от Решение № 1/80 (Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развитието на асоциирането, във връзка със Споразумението за асоцииране от 12 септември 1963 година между Европейската икономическа общност и Турция) и са обосновани със съображения за „успешна интеграция“, признати от Съда на ЕС в решение от 12 април 2016 г. по дело C-561/14, *Genç* ⁽¹⁾, вж. също решение от 10 юли 2014 г. по дело C-138/13, *Dogan* ⁽²⁾, EU:C:2014:2066 — правило като това по член 9, параграф 7 от датския Закон за чужденците (Udlændingeloven) — което *inter alia* налага като общо условие, за да се допусне събиране на семейството на лице, гражданин на трета държава с разрешение за пребиваване в Дания, и съпруга/ата му, двойката да има по-голяма връзка с Дания, отколкото с Турция — да се счита за „обосновано от императивно съображение от общ интерес, подходящо [...] да гарантира осъществяването на преследваната законна цел и [ненадхвърлящо] необходимото за нейното постигане“?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен и с оглед на това се приеме, че изискването за връзка по принцип е подходящо да гарантира постигането на целта за интеграция, може ли, без да се засягат проверката относно ограничението и изискването за пропорционалност:
- (i) да се прилага практика, при която, когато съпругът/ата с разрешение за пребиваване в държавата членка (референтното лице) е пристигнал/а за първи път в Дания на възраст от 12-13 или повече години, при преценката относно връзката на референтното лице с държавата членка значителна тежест се придава на следното: дали лицето е имало или период на дългосрочно законно пребиваване от около 12 години в държавата членка, или период на пребиваване и стабилна заетост в държавата членка, през който период му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значително прекъсване за поне четири-пет години, или период на пребиваване и стабилна заетост, през който период не му се е налагало в значителна степен да осъществява контакти и да общува с колеги и клиенти на езика на държавата членка и който период е продължил без значителни прекъсвания за поне седем-осем години,
 - (ii) да се прилага практика, при която обстоятелството, че референтното лице е запазило значителна връзка с държавата си по произход чрез чести или дълготрайни посещения в нея, има тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка, докато краткосрочните периоди на престой за ваканция или обучение нямат такава тежест при предоставянето на разрешение,
 - (iii) да се прилага практика, при която т.нар. положение „брак, развод и повторен брак“ има голяма тежест като доказателство за неизпълнение на изискването за връзка?

⁽¹⁾ Решение на Съда от 12 април 2016 г., ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Решение на Съда от 10 юли 2014 г., ECLI:EU:C:2014:2066.

Иск, предявен на 8 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-91/18)

(2018/C 142/45)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Kyratsou и F. Tomat)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е приела и оставила в сила правна уредба, съгласно която:

- i. продуктът ципуро/цикудия [спиртна напитка от гроздови джибри], произведен от „постоянни дестилерии“, се облага със ставка на акциза, намалена с 50 % спрямо стандартната национална ставка, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 23, параграф 2 от Директива 92/83/ЕИО ⁽¹⁾, както и по член 110 ДФЕС,
- ii. продуктът ципуро/цикудия, произведен от „инцидентни“ дестилерии, се облага с допълнително намалена ставка на акциза, докато алкохолните напитки, внасяни от други държави членки, се облагат със стандартната ставка на акциза, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 19 и 21, във връзка с член 22, параграф 1 от Директива 92/83/ЕИО и с член 3, параграф 1 от Директива 92/84/СЕЕ ⁽²⁾, както и по член 110 ДФЕС,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.